

Psalm XXXVI

WESPAZJAN KOCHOWSKI

PSALMODIA POLSKA

*Psalm XXXVI*Qui habitat in adjutorio altissimi¹.Psalm 90²WYZNANIE OPIEKI BOSKIEJ NAD KORONĄ POLSKĄ ZAWSZE,
ALE MIANOWICIE TERAZ PODCZAS WALNEJ WOJNY TUREC-
KIEJ

Kto mieszka w spomożeniu Najwyższego, ten w obronie Boga niebieskiego będzie przebywał.

Rzecz Panu: «Tyś jest obrońca mój, i ucieczka moja, i same przeciwko mnie bramy nie przemogą piekielne».

Głos pański cedry łamie i mocne rzeczy słabemi mięsza; na dźwięk trąby jego pysznego Jerycha bellowardy upadną.

Kiedy On chce, miedzianym murem pajęczyna będzie, a gdy zechce, najwarowniejszych fortec katarakty³ pokruszy.

W sile jego osłą szczęką Samson na Filistynów fechtuje; a mały Dawid z pomiernej⁴ procy w czoło Goliata ugodzi.

Rozważ i Ty, korono moja, jeżeli niesłusznie rzecz możesz: «Pan jest obrońca mój, i ucieczka moja, w Nim ja będę ufała».

Albowiem On mię wyrwał z sidła łowiących i obronił mię od przykrego słowa, zwierzchności prawu niepodległy.

Ale mię okrył siłą ramienia Swego i chciał, aby pod skrzydłami Jego mną się opiekował potomek Jakuba.

I ten, jako tarcza opatrności Jego, opatruje mię, a ja bezpiecznie usypiając, nocnemi fantazmatami⁵ nie potrwożon w pierwosny⁶.

Nie szkodzą mi strzały lecące od południa gęsto; ani na krew chrześcijańską głodne z Stambułu szaleństwo.

Uczy bowiem Pan ręce pomazańca swego na wojnę; i On sam za niego wojując, pysznego tłumi Sennacheryba.

Padło ich po lewym boku tysięcy, a dziesięć tysięcy po prawym; ale nie dosyć, dokąd oczyma swemi nie ujrzę odpłaty grzeszników.

I tak mówię: «Ty Panie jesteś nadzieją moją, a któryś jest stwórcą światła niebieskiego, Ty pogański miesiąc⁷ przyprowadzisz do ostatniej kwadry».

A korona polska w wspomnieniu Twojem, gdy od bisurmańskiej ma zaszczyt⁸ szabli, o jako słuszną⁹, aby Cię uznawała, Boże, mocnym obrońcą.

¹ *Qui habitat in adjutorio altissimi* (łac.) — Kto przebywa w pieczy Najwyższego; *Psalm 91*. [przypis edytorski]

² *Psalm 90* — w dzisiejszej numeracji np. wg. *Biblii Tysiąclecia: Psalm 91*. [przypis edytorski]

³ *katarakta* — próg skalny w łożysku rzeki utrudniający spływ i powodujący nagły spadek wód; tu: zaporą. [przypis edytorski]

⁴ *pomierny* (daw.) — mały, niewielki. [przypis edytorski]

⁵ *fantazmat* — tu: widzenie senne. [przypis edytorski]

⁶ *pierwosny* (daw.) — pierwszy sen, tuż po zaśnięciu. [przypis edytorski]

⁷ *miesiąc* (daw.) — księżyc. [przypis edytorski]

⁸ *zaszczyt* (daw.) — obrona, osłona. [przypis edytorski]

⁹ *słuszną* (daw. forma) — w domyśle: (jako) słuszną (to rzecz); dziś raczej: jak słusznie. [przypis edytorski]

Przyzwoita¹⁰, chwalić Cię za to w przybytku Twoim, a w kościele prawowiernym śpiewać Ci pieśń nową.

I żebrać dalszej łaski uspokojenia do końca, abyś zatłumił potęgę pogańską i domowe niezgody.

Abyś zgromadzenie wiernych podwyższał, płosząc dzikie bestie, które pustoszą winnicę Chrystusową.

Rozkaż aniołom Twoim o koronowanej głowie, aby jej strzegli we wszystkich drogach i zawodach jej.

Niech ją sprawujące duchy na ręku noszą; a przezornego oka Twego opieka niechaj nad nią nieustannie zostaje.

Po szyzmatyckiej¹¹ żmii, jad pod językiem mającej, niechaj chodzi i niech podepcze bazyliuszka orientalnego.

Ty rzucisz pod nogi jego opilego krwią niewinną smoka; a z libickiej jaskini lew męstwem się jego niech zatrwoży.

Nasyć¹² go długich dni, o Najwyższy! i w owocu jego pokaż nam zbawienie Twoje. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi świętemu.

Jako była na początku, tak i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Waż, Religia, Obcy

¹⁰*przyzwoita* (daw. forma) — w domyśle: przyzwoita (to rzecz); dziś raczej: przyzwoicie (jest), (to) przyzwoicie (aby). [przypis edytorski]

¹¹*szyzmatycki* (daw.) — schizmatycki, heretycki, innowierczy. [przypis edytorski]

¹²*nasyć* (daw.) — konstrukcja z partykułą wzmacniającą -że. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na Licencji Wolnej Sztuki 1.3. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/psalmodia-polska-psalm-xxxvi/>

Tekst opracowany na podstawie: Wespazjan Hieronim Kochowski, Trybut należyty wdzięczności wszystkiego dobrego dawcy Panu i Bogu, albo Psalmodya polska za dobrodziejstwa Boskie dziękująca, przez jedną najlichszą kreaturę roku pańs. 1693 napisana, a do druku podana roku pańs. 1695; wyd. Kazimierza Józefa Turowskiego, nakł. Wydawnictwa Biblioteki Polskiej, Kraków 1859.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>) na podstawie tekstu dostępnego w serwisie Wikizródła (<http://pl.wikisource.org>). Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Wojciech Kotwica.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).